

obseruatio non potest ita concludi sub regulis quibuscūq; qñ nūc
sit sepiissime recurrere ad glossam sapientissimi augustini ex operibus
xpi videlicet q̄ talia dant et obseruando animo rationem et nō semp
opibus exhibent que tñ p̄prio apud omēm statū et personam
xpiane religionis potest si vult inveniri.

*Explicit tractatus eximij magistri Johis Jason Cancellarij Almo
et inclite vniuersitatis Studij parisiensis*

Incipit tractatus eiusdem Contra errores p̄fidorū Bohemorum

prologus

Dilectum iuxta Bohemorum huius sacri Concilij Con
stantiensis monitionem generalem Nonnulla que
concernūt expugnationem heresum et hereticorū
nostri temporis nominatim scite nouit exorte
et prominus iudicialiter dampnare. de necessitate cōicandi lapidas
sub vtrq; specie panis s. et vini. Profero tñ euangelica paupula
duo minuta que dici p̄t duplex iste denarius que samaritanus
promisit. et dedit stabulario pro aia bulnari. Vnius denarius
decem regulas speculatiuas. Alter decem practicas h̄i n̄ scriptas

Scriptura sacra. Prima Regula. ∞ ∞ ∞ ∞ ∞
est fidei regula. Cōt̄ quā bene itellectam nō est admittere auctas
vel ratio hominis cuiusq; n̄ aliq̄ cōsuetudo. nec cōstitutio n̄ obsuā valet
Si cōt̄ sacra sc̄pturam militat cōmūcat. Hec regula fudamentū est cōt̄
nob̄ et hereticis quos impugnare conam. p̄t̄ea cōcedim̄ et app̄bam̄
omēs vā auctoritates. vel rationes q̄ hanc p̄bant. pro quantum non
aliud p̄bandū per eos inducūt uel indua q̄ant. Quā obrem sacra

scriptura debet considerari quasi sit una propositio copulativa con
uertens singulas ptes. et unam alteram confirmans elucidans et
exponens. **¶** Si aliq. propositio sacre scripturę posita p auctorem suum
asseritur. qui est spūs sūs et falsa. tota sac. scriptura siue dicit
beatus Augustinus vacillaret auctoritas. **¶** Sed qā similis ē rō assenti
endi per fidem cuiusq. pponi signate in scriptura sac. Ita vni siue
alteri auctoritas dñe reuelatiōis que cōmūis est utriq. rō crededi

Scriptura sacra dū considerat in aliq. **Secunda Regula**
sua pte vel pponere. non est tenenda ī solis tēminis illius ppositiōis
aut ī sensu illō que ppositio illa sit per se et nude cōsiderata facit.
Sed cōsideranda et cōuertenda ē p cōmparatione ad alias sac. scripturas
passus. **¶** patet hoc regula ex pcedenti et p exemplū manifestū
qualia sūt īnuabilia. Dixit itaq. xps. Matthei ultimo. Qui crediderit
et baptizatus fuit salu. erit. Si quis voluerit ī hac pfecta forma vel
sententia stare. nō admissa quāvis collatiōe ipi. nō alijs siue īnuentes
esse alias tēs nōt. Augustinus xxi de ciuitate dei. Constat q. errabit
manifeste. pōnendo q. sola fides sufficit ī baptismo ad salutē suorum.
Alijs vītutib. siue tēret alijs ex simili verbo xpi. Qui credit ī me hē
vitam et etnā. Amplius arguēdo ad homines. Inducem. illud xpi. Jo.
vi. Ego sū panis viuus qui de celo descendi. si q. manducauit ex hoc
pane viuet etnā. Attamen scdm istos nō sufficit manducatiō solius
panis. i. sup. no corpis xpi. s. requirit bibitiō sanguinis. **Tercia**

Scriptura sac. potest et debet ī suis partialib. **Regula**
asseritiōibus reuerē. et hūiliter et diligenter exponi et recipi q. cordādo
passum nū passu et vni p alterū iudicando seqtur ex pcedentibus
Et quia sic fit ī omib. alijs studijs et doctrinis in quib. intentio et
sens. vni dicti trahitur ex alijs. ex quibus apparet intentio dicentis
¶ scdm. hylariū. Intelligētia dictor. ex causis est assumenda

dicendi. Alioquin plura essent mendacia et contradictiones in qualis
stia et p[ri]ncipue in scriptura divina quoniam sunt veritates in omni modo loquendi

Scriptura sacra in exponere p[ri]mo Regula Quarta

Suaque requirit et requirit homines p[ri]mo p[ro]ditos ingenio
Secundo exercitatos studio. Tercio inuener ab effectato vicio. Quarto
humiles in iudicio. Patet quoniam ex opposito alterius istorum in se solet
facillime falsus intellectus scripturae suboriri. Ut si sit homo ebrius
ingenium. si iners et neglector studij. Si infertus et dep[re]uatus et afflu
aliu[us] vicij. quoniam exacerat fies malicia eorum. Si denique fuerit superbi
et arrogatis iudicij. Possent ista et istorum quilibet auctoritatibus
et exemplis et rationibus multiplicibus declarari. quod quia nota sunt doct
et alibi satis inueniuntur breuitatis amore relinquo. **Regula quinta**

Scriptura sacra in sui p[ri]maria exponere habuit homines eruditos
non solum humana ratione vel studio. sed divina reuelatione in spiritu
sancto. Patet de apostolis. et de illis de quibus loquitur lucas in
actibus apostolorum c. xviij. et xvi. Et paulus plures enuocat diuinitates gratia
Vnde quas eandem interpretatio sermonum et summa sapientie et summa doctrine
Compendi sunt igitur in exponere sacre scripturae doctores doctoribus et illi quos
constat hunc ordinem in p[re]cedenti regula p[re]fendi sunt non habentibus. Vnde
reuelatione habentibus non habentibus eam. et dona gratis data posside
tes non possidentibus rebus paribus. At p[ro]inde conuenit et deprehenditur
quorundam superbia modernorum vsurpantium sibi illa de psalmo Super
omnes doctores me intellexi Et iterum Super senes intellexi Et iterum
Super omnes inimicos p[re]dentem me fecisti. Sed vtrina animaduertent
si v[er]e sint in eis cause que inuiguntur. Quia testimonia tua exquisiui
Quare lex tua meditatio mea est Et Reliqua. **Regula Sexta**

Scriptura sacra non est ita capienda nuda et in solidum. ut apte
alijs traditionibus hominum. qui debeat ad intelligentiam vera[m] ip[s]i

habendam iuribus humanis et Canonibus et decretis et glorioſis ſtoꝝ
doctoꝝ frequenter et humiliter vti patet ex pꝛeſentibꝫ. Patet etiam
ex modo que tenent heretici quos nūc impugnamꝫ. Cui doctoꝝ valde
diligentꝫ allegatꝫ pro ſuis aſſertionibꝫ collocandis et corroborandis Et
tūc qui ſūt aliquꝫ nullius auctoritatis vel ponderis. ſicut ſūt aliquꝫ
gloſatores decretorꝫ et decretalium non ſancti. nꝫ mltiꝫ in theologia cu-
di et ſimilitꝫ aliqui quos de nūo trahūt theologiꝫ vnde ſic arguitꝫ
adūſus eos. Si doctoꝝ et peritis credēdū eſt in ſua arte Cur doctoꝝ
per nos allegatos non vultis credere quos allegatis. qui bene intellecti
ſūt pro nobis Et alij qui abſqꝫ vlla compactione plēs ſūt. et clarioꝝ ſer-
mone dicētes nrām ſententiā. Si vō non talibꝫ credendū eſt Cur eos
pꝛo nobis in confirmatione errorꝫ ſenſui vꝛoꝝ tam auoſe et exquiſitiſſio
ſtudio qꝛitis allegare vndeqꝫ colligentes et diſcrepantes qꝛitūlibꝫ imitatꝫ

Sacra ſcriptura recipit interpretandem et exponem. *Regula ſeptima*
ne dū in ſuis vꝛbis et originalibus. ſed etiam in ſuis expoſitoribus
patet ex pꝛeſentibꝫ Vnde ſi allegatꝫ auguſtinꝫ exempli grā qꝫ dixerat
in vna gloſa ſua ſumēdū eſſe ſanguinem xpi in coꝛeatione laycoꝝ et hoc de
neceſſitate ſalutis. et alibi dicit vel obſeruet oportū ſcđm intellectum
qui pꝛima ſane colligitur ex vꝛbis accipiendus eſt ex dictis alijs ſuis qꝫ
eſt concordandus ſibi ipſi Invenit emꝫ dixiſſe Crede et manducaſti Et
na dicitꝫ potuit Crede et Bibiſti. *Regula octava*

Sacra ſcriptura dū per nꝫvellos homines induatꝫ tamqꝫ credenda
ſit in ſuis nudis terminis abſqꝫ alterius interpretꝫ vel expoſitoris
admiſſione exponitꝫ grauibꝫ pꝛiulibꝫ et ſcandalis niſi ſolletꝫ pꝛuideatur
et coſeſſim occurrat. Patet ex pꝛeſentibꝫ Et qꝫ ad veritate tūc ipſe
ſemetipſos in dñis ſuis pꝛut deductū eſt in ſex reglā dū aliquꝫ inducit
pꝛe doctoꝝ et inductos qꝫ ſe admittit. Du pꝛeterea vitāe volunt
gloſam omemꝫ nudū apꝛiſſime in mltipliſe cōtꝛadictione. et vltra

qm̄ iudei literales iudayfant. qui recipiunt in antiquis traditionibus
legis exposiciones doctorū suoz multas et varias. vt Rabi samuel. et Rabi
moysi et aliorū. quemadmodū traditū habet in lege deus xpm̄ sub mortis
terminacione sacerdotibz leuitici gēis ēē crededū et obediendū. Et ex hac p̄terea
radice pestifera orti sūt et cotidie creſcūt erroes beghardoz et pauperū
de lugdūo. et omīūz similīū q̄z mlti sūt layci hñtes in suo vulgario
translatione b̄blice impudiciū et scandalū theologicę veritatis. Quale
p̄positū est in formatōis esse tollendū. **Nonā regula speculatiua**

Sacra scripta in sui receptiōe et expōne auctentica sūnt. et solent
in auctoritate et receptiōe et approbatione vniuersalis ecclie p̄p̄tū
p̄mitti. q̄ recipiunt eam et est intellectū immediate expō rēlate spū s̄s
idie penthecoste et alias p̄lies. **P**ater q̄a q̄ matheus dēant sp̄sērit
euāgelīū et mythodemq̄ nō solū habemq̄ ab auctoritate ecclie. In illud
Augustini. Euāgelio xpi nō crederem nisi me auctas ecclie cōpūlisset
Hec em̄ est infallibilis regula aspū s̄s directā q̄ m̄h̄is q̄ fidei sūt n̄ fallē
p̄t n̄ falli. **P**robationes omitto. Et q̄a hoc ē p̄mū et p̄cipuū i fide te
nēdū. q̄ nō credito. nō sup̄ est arguē tōtū sit negante. siad nec cōtra
negante p̄ma p̄ncipia i moralibz vel speculabilibz arguedū tradit
Aristoteli. Addit cōsecutiue q̄ s̄c̄ scriptura i expōne sua h̄t et habet debet
i reuē et aucte maiori Consuetudine v̄lis ecclie. c̄ca ea q̄ fidei sac̄m̄ta
r̄spiciūt et dispōne ip̄oz. quā aucte v̄m̄ doctoris p̄ticiū et c̄ca sancti
Et sic tradit s̄us thomas i illa q̄stioe q̄ q̄rit v̄t p̄p̄ci infidelīū sūt
in v̄tis p̄ntibz baptizandi. In hoc ad op̄tū. Vnde belde m̄iandū
videtur apud aliq̄s dū videat q̄ statim dū doctor aliq̄s composuit
v̄nā tractatū vel expōne aut glosam sup̄ dēctalibz aut decretis et
redigat in scriptis habet illa glosa seu lectūa in reuētia tali. et q̄ alle
gatur auctentice in scolis et iudicijs. qui doctor si v̄uēt nō esset
compatundus mille. et mille qui sūt i v̄ta iām. **E**t tāmē si tota v̄lis

vnuerſitas vna gracia que habet doctores i omni facultate peritissios
 declarer et detinet vna expone. vnu passu ſat scripturę vel decretoꝝ
 aut dotalu. vix reputabit vel recipiet huius testificatis qđ videt scriptura
 mortua sit auctis maioris qm dicta vna. Et si oppoſit qđ vniuſ putit
 iudiciu ppe pſitate affectu cur nō ſimilit pē dñbitat qđ i mortuis reg
 nauerit dum viuēt huius passioes iudicij puerſi. *Regula decima*

Sagra scriptura patet in suis lectoibz dō pntente qeerrant et
 pteruāt. qđ qui pbat ſūt ſiam maifeſti ut dicit apls Et ut
 ſtudia doctoꝝ mltiplicentur et exauiet ſiud nōt auguſtin' a ut ptiſiaes
 viratas cotidiano exercicio i piane t eliaut lux illud demel ptraſibue
 plimi. et eit mltiplex ſtia. Et illud dñſano ſimonu tuaz illuat et cum
 ſimibz mltis. Nichilom' dñ ſat ſcriptura patet i ſuis lectoibz a allegatoibz
 puerſu t pteruū mltitū aduſus illa que maifeſta ſt i eadem ſcriptura
 tradita que declarata ſūt perſiam vlem t ita recepta p ſidelū obſeruatōem
 debet hre deſenſioem ſuam m'g iudiciali ſeueritate t exenatōe punitiua
 qm rōmētiōe nioſa p ſcripturas aut vba. pater exptedētibz beificat
 em i talibz qđ ſolius vbiſ non erudiet. qđ et expētia cotidiana maifeſ
 tat. Illa quippe tles negāt p q ſola poſſent et debet ad vnam veritatis
 reduci. Et ſi noluit aliq credere niſi q recipiūt i biblia veniat illuc ſi poſt
 ſorm ſacētoꝝ et q xps miſaut aqm nō vmo qđ coſeruit demonſtrat
 Et ita de pluribz alijs faciāt. *Secund' dñai' i glazū ptiſialū. Regla pma*

Aexpugnatioe erroꝝ et errantiū rra maniam de laioꝝ coitacione
 faciēda de nōitate ſalutis ſub vñq ſpene debet pon' hoc concilium
 genale i dōtē auxiliū brachij ſecularis ſi op' ſuit. qm pteruū gredē
 tōt tles. Artēta deſenſioe ſua qđ iam tūſijt i rem iudicatā. Nichilom'
 i expugnatioe tali poſſunt aliqui doctores de cōſilio vel aliūde ſcribere
 vel aliter agē tōt tles erroꝝ pꝛaēs t pſuaſioes t allegatōes qđ admodū
 ſit. Huc pꝛoꝝ qđ ſuſioe pñs op' hū ſb gñalibz rglis qđ pnt lani' t hi t ptiſia
Gr' applicaz.

A expugnatione Præctica Regula Secunda

huiusmodi debet in primis concedi propter iuribus aduersariis quæ est ratio
et rationabiliter concedendum et accepto illo in quo est consuetudo facili et quædā
suis possint ad errorem deponere induci. Debet enim concedi siuid sit synodus
concedat quod aliqui potuit fieri et finis est sine peccato immo non merito quod aliqui
layni continent sub utraque specie siuid aliqui fiebat consecratio in fermentato
ne iudicare videtur ecclesia. siuid et corpus et fides plures per eum in ecclesia
primitiua consecrauit et dedit hoc sacramentum post cenam. Concedatur ipse
enim quod contra scripturam sacramentum non auctoritas humana non consuetudo aliqua robur
habet et addatur quod interpretacionem vel exponem ipsa res recipit
siuid in regulis deductum est. **Præctica Regula Tercia**

A expugnatione huiusmodi principale illud circa quod versatur difficultas
siuid in puncto tenet vel ordine est. si ratio talis sit sub utraque specie sit
iussa qualiter a quo sub debito salutis eterne indispensabili ab homine tenet
que admodum dicunt quod baptismus aqua est de necessitate salutis indispensabili
propter hoc. sic quod nulla auctoritas vel consuetudo potest inducere vel institui ut atri
homines non baptizentur baptismus aqua. Diffinit autem hoc sacrum Concilium
verissime negatiua. siuid non superius sacramenti talis est necessitas ante cibum
vel post. Circa quod in memoranda discreto notitia et notanda quod circa ministracionem
vel ministracionem sacramentorum quedam sunt de necessitate sacramenti et de iure diuino
Queda vero immo de necessitate precepti et de iure humano seu positivo
Exemplum in manna manna quod fiat consecratio per talem cibum formam. quod in tali panis
manna per sacerdotem hoc est de necessitate sacramenti et iuris diuini. Quod autem fiat
in templo seu altari sacro. quod in talibus vestibus. quod in lumine. quod in talibus
oracionibus. epistola. et euangelio. quod ieiunio stomacho. ieiunio et natiuitate. et inquit
et similia sunt de solo precepto humano et variabili. sic quod ecclesia posset ex causis
rationabilibus pissa omnia vel aliqua talia immutare et immutata sub precepto tradere
sic quod tunc peccaret homo faciendo illud in quo nunc non peccaret et qui transgrediendo peccaret.

H0

Regula Quarta

N expugnacione tali declarari potest facilius. **Regula Quarta**
 apud volentem priuare vel ex affectu errare. quod superno sub utroque specie alaynis
 modo non est aut vniuersum fuit de necessitate precepti iuris divini sub peccata dampna
 nonis etne. Attamen dum fiebat alaynis papiete vel pmitente vel co-
 sulente ecclesia bene fiebat. si autem dum fiebant sacerdotes in fermento. Hinc vero
 dum certa ratione toleruit opposita consuetudo peritiam laudata et iussa. quod iussio
 patet ex tali consuetudine quod est optima legum interpretatio. **Superno** talis temeraria
 et presumptiosa. scandalosa. seditiosa et ecclesiastica ritus turbativa. exasperat
 etne dampnationis inductiva. Nec valet cum induit quod layci plus mentiu-
 sumedo sub utroque specie quam sub sola forma panis. **Vnder falsum est.** Quia melior
 est obediencia quam victimis. Et quia patet etiam prohibere aliquid que possit aliquando
expugnacione meritum augere talibus propter melius bonum commode adipiscendum vel ad
 malum declinandum. **Regula Quinta. Practica**

N expugnacione tali dicendum est. quod assentes talem supnitionem esse licitam et
 valem laicis. **S**ub utroque specie non tamen errat. licet errat quantum illi quod dicitur
 etiam esse necessariam de necessitate precepti divini et iuris indisponibilis quod sacramenti
 patet quoniam isti scilicet dampnant aptissime de hereticis omnes et singulas laicos esse tunc
 coherentes et ponere ex ecclesia. Et ita consequenter reputant quod sola generalis
 ecclesia sit apostolica. si autem olim fuit tribus. **B**onum Augustini de donatistis. **E**cce quoniam
 horrenda sit presumptio inde stupor est. Et valde mirandum est quod ex hac auctoritate
 christi nisi manducauit carne filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis
 vitam in vobis. **I**saiah. voluit concludere inevitabilem errorem suum. Et non attendit
 quod eodem capitulo christus promissit. Ego sum panis vivus. si quis manducauit ex hoc pane
 vivet in eternum. ubi nichil loquitur de potu. Et ideo meditare faciunt christum. **S**i requiritur
 cum manducatione sacramentali panis superno etiam vim sacramentalis. **Q**uoniam dominus suus
 est una condicionalis. cum oppositum consequenter stat secundum eos tunc auctoritate antecedenti
 supra in se. Et secundum verba sua primo consequenter istomodo repugnat antecedenti
 et insuper mirabile. quod ex illo uno verbo voluit concludere quod sacramentalis superno corporis

et sanguinis christi cadat sub tanta necessitate salutis et iuris divini sic
baptismi aqua. cuius oppositum patet manifeste per doctores. Quia si in tali supposito
stat salus. non saltem in paruulis et impueris citius perfectum usum rationis
sicut observat ecclesia. Rursus dicitur ex quadam epistola gregoria quod paruuli
quatuor annorum recipiebant aliquod corpus. ponitur enim per miraculo in
puerum vitalem qui oblato cibo idolis immolato volebat aut non poterat
comedere. sed bene de pane consecrato gustabat si bene memineris. *Sexta*

Regula
In expugnatio tali rudentum est ad auctoritates aduersarios. *Regula*
Primo quod aliqui concedunt per quod fundamentum veritatis dicitur esse sacramentum
spirituum. sed rite intellecta. Alie similiter concedunt per quod dicitur
sacramentum altaris aliquod spiritum fuisse alaynis sub utraque specie. Rursus
probabilius videatur quod hoc observatio nunquam aperte doctorum totis apud omnes
extiterit. Alias que dicit sacramentum altaris integre debet sumi. sicut
etiam expressius in omnes allegatas tradit videtur. Gelasius papa de gestis
Compertum. debet exponi de sacerdotibus ecclesie qui celebrant per totum populo
Apud quos semper fuit et est de necessitate precepti saltem ecclesie. quod sub
utraque specie celebraret. Item quod plus obligant hoc facere. Quia ieiunium
celebraret in consilio doctorum dixerunt. quod ubi homo veniens ad preceptum
sanguinis reperit primo ibi aquam. quam reputat fuisse vinum. degustat et ita
frangit ieiunium nature. Debet consecrare novum vinum et ita sumere.
Et ita dicitur plus bibere sanguinem. quam miscentes per illa bibunt. put
intelligunt auctoritates induite ex tractatibus ecclesie. Et in libro Augustini
predictum. Crede et manducaasti ^{bibisti}. Est enim manducatio et bibitio iuxta eodem
descriptione duplex. Una spiritualis per fidem et amore que necessaria
est in adultis. Alia sacramentalis quod si sit sine spiritu non prodest
sed officit. Cadit tamen in precepto dum ecclesia nequaquam contemnit per de consecratione
et extrema unctione de ad doctoribus quod dicitur esse non necessarium. Et
de hoc sacramento notetur quod egit venerabilis hugo de sancto victore in more

sua. Ex quo colligitur suppone sacmentalem non esse necessitatem suam
baptismi. Et ex alijs notatis p doctores sup quarto senedra d. xj
Et per glo. Jo. vi. pmo ad Corinthios xj. **Septima Regula.**

In expugnatione tali sunt dicende auctoritates doctorum in sac theologia
qui scripserunt in hac materia quas h omittim ptem qm fuerit sufficiet
allegare in hoc sac conilio ante condepnationem erroris pdicti ptem
qs mltie sunt vulgate et notate. Deniqz stat p parte hac experietur
testimonium vbilibet divulgatu. quale qui negat. caret sensu et debet
no ratione sz flagellatione compesti. **Octava Regula.**

In expugnatione tali videt p fia q semissim Rex Romanorum sigismundus
horatus a sano conilio accepit factu illud psequendu et tmiendu. sic
et alias heses in Bohemia n potera enam brachij secularis. Attento
pmpne q pns fuit et est in conilio vbi facta sunt decreta i hac pte
Attento ptea q in regno fris sui cuius successor e hec hesis habet
exordiu. et nisi pvideat serpet in longinqu. **Nona Regula.**

In expugnatione tali videt mltum profic psertim apud Boemos
si coniliu aut supposita ei palam ascendunt. ne du vbiis et epistolis
sed factis et exemplis q no ex odio vel invidia pcedit cont eos. sz solo
zelo fidei et salutis animar. Et hoc tunc fiet eis psuasibile si videant
et sentiant in factis q qrit in hoc conilio extirpacio omniu error. sine
acceptioe gentis aliu et psonar. Et q no solis eis fiet si ad ut fiet
dno contedere psecutio. et alijs detei aut no ming errantibz det favor
et dissimulationis defensio. **Decima et vltima Regula practica.**

In expugnatione tali videt maxime ee puidiu si no libe convenient
theologi sanctes collatores mutuas in caritate et absq cotenaoe fqrz
habitu. cu prausis mioribz et pphatis fiat cotidiana eoz conetio.
Insuper oportet ut silus pcedens rra theologos obfuet. no litigios
aut pphans. sup qua r septu alibi r pntu. **Amplis In expugnationem**

doctrinalem theologi vniuersitatem illarū qui non debent ad mō
bohēmis de odio vel inuidia haberi rōnabilit suspecti et quos gstat
p̄t i alijs matijs sinceriter et veraat constant hatten decessasse sine
nota hēsis vel erroris i alijs matijs Et ad hoc nō est dubiū quī pati
sūt theologi de alma vniuersitate p̄sienti qui i mōno mō p̄ntes
sunt i hoc conālio. Sūt et de alijs vniuersitatibz p̄claris tam nūo qm mō
theologi p̄relates. Vnde dicit eoz plūmi qui sup hoc fuerūt sil agitati
q̄ consuetudo licite et rōnabilit fuit infducta de nō cōtando laycos
sub utqz spe p̄sertim p̄ multiplicandem fidelū. Et hoc p̄t cūctatōz
multiplicis piculū. **Primo** ex scandalis cōsueptōem huiusmodi benedicti
sac̄menti. **Secundo** piculū messusione. **Tercio** indeportatōe de loco ad locū
Tercio in vasoꝝ sordiac q̄ debent ēē consecrata. **Quarto** passim tractata vel
tacta alaycis et mltomū q̄ debet vinū consecratū i apothecas vendi siud
sit apud illos ut dicit. **Quinto** in longis barbis laycoꝝ. **Sexto** qm
cōsueptōe p̄ infirmis. **Septimo** p̄ vasis passim aretū genari et ita de
sine ibi esse sanḡis xpi. **Octavo** in sapiedū n̄ nouit consecrandū sine missa
et fieri posset q̄ daret aretū purz p̄ sanḡis xpi addito q̄ iestare bibioꝝ
et muste generaret qm̄tūqz ēēt vas clausū. **Nono** enā putresceret
Aut fieret velud abhominabile ad bibendū et est ratio efficax valde. Et
ex alia rōne. qm̄ alij mlti p̄bibissent. et q̄retur in quo vase fiet q̄fectio
tanti vini qm̄tū requiratur in pascha p̄ x aut xx milibz p̄sonaz. **Decimo**
dampnū esset i p̄ciositate vini saltem apud mltas p̄tes in quibz vix
reperit vinū ad celebrandū. Et alibi rare comparatur. **Unde** p̄tēā piculū
in congelatione. **Unde** rursus piculū in false credulitatis inductione. et
hoc multiplicat. **Primo** q̄ tanta ēēt dignitas laicoꝝ cōsueptōe corp̄is
xpi siud et sacerdotū. **Secundo** q̄ hoc fac̄t semp fuit et est necessitatis
et ita p̄rent homines et p̄uit alij fac̄tes senectēs aut doctos et
omēs q̄nalit tam clerici qm̄ laici doctos et p̄lati qui posseten opposu

erant se tali consuetudini verbis scriptis sentencijs et q̄ sacram
scripturam omnes illi p̄terent. Tercio q̄ v̄tus huius sac̄menti nō est
p̄ncipalius i consecratione. Quarto q̄ ecclia romana nō rite sentit
de sac̄mentis. n̄ est in hoc imitanda. Quinto q̄ generalia concilia et
specialiter Constantien̄ errauerūt infide et bonis moib̄. Sexto quia
m̄lium p̄iculi esset. seditionū et scismatū m̄p̄tante. Inde suū
exp̄icta manifestat m̄t i bohemia. q̄ sedicio nē dū ad sp̄uale. sed
ad temp̄alem dissipacionē. nisi dei p̄vidētia et Regis Romanorū
p̄vidētia p̄vidēant p̄disponit. *Sequit̄ auct̄es doctorū p̄p̄ugnancie*

Alexander de hallis. inq̄ta m̄ia de sac̄mento reat̄ duo *dictorū*
p̄icula. effusione sanguinis et p̄iculi i fidelitatē. q̄ se nō m̄merito
m̄rib̄ fidelū ingoret si semp̄ sub speciebus panis et vini daret̄. poss̄et
enī arde q̄ xp̄s nō conaret̄ m̄teger sub altā specie t̄m̄ si ad q̄nq̄ ḡnḡ
et t̄ra hoc idem doctor reat̄ h̄c h̄storiā aliq̄b̄ religios̄is appetitib̄
et istantib̄ ut sub ut̄q̄ spe sumēt sac̄mentū. q̄dā celebrante t̄m̄ facit frat̄
noēm totū visum ē repleri sanguine ad q̄ obstupuerūt om̄s
m̄stantes et ip̄e. s̄ et t̄m̄ ḡnḡet p̄tes hostie. totū visum ē redm̄te ḡre
et sic p̄tationi et teptationi illarū fuit p̄mitus satisfactū. v̄nde iste
doctor ass̄it m̄extensioē. q̄ q̄ xp̄us iteger sumit sub ut̄q̄ specie. v̄nde
licet sumē xp̄m sub specie panis t̄m̄. Idem dicit Richardus de media
villa. li. iij. d. xj. q. bj. et allegat eadē p̄icla. Et petrus de tharēta sc̄i
d̄. R̄a iustificatiō ē ecclie sub ut̄q̄ spe. v̄do om̄ib̄ tradit̄ sub altā specie in
quā t̄di p̄t sine p̄iculo. Am̄iō b̄ v̄ p̄sbris et m̄st̄s sumit sub ut̄q̄
spe. v̄do v̄ d̄ de m̄st̄s. f. laynis i pauciss̄is lonisē consuetū. Et p̄us ch̄os
p̄t t̄m̄a sumē sue. q. 80. articulo vlt̄o saluat q̄suetū. quā p̄t̄s t̄m̄at̄
sub spe panis t̄m̄. et nō occ̄rit aliq̄s famos̄ doctor. q̄ d̄apnac̄ p̄sumat
q̄suetudē t̄m̄andi p̄t̄m sub spe panis t̄m̄. Gl̄o de lyza p̄o. bj. et saḡne
et bibet̄. nō ē p̄ hoc itelligēdū q̄ hoc sac̄mentū sub ut̄q̄ spe sit fidelib̄

exhibendū. sed tñmō a sacerdote sumendū. licet em̄ imp̄mitua ecclia
p̄t̄ sub utq; spe cōtaret. tñ postea p̄fide ordinatū est vt nō cōt̄ sub
spe vñi p̄t̄ p̄culū effusiois. Et q̄a i spe p̄tis accipit q̄dāmo sanḡs in
q̄ntū ibi cōtinet ut p̄dictū est. q̄a sub utq; spe est tot xps. Alii tñ & alii
q̄a sub spe p̄tis ē h̄cā cō xpi ex v̄tute sac̄m̄ti. Ceterū cōm̄itatuē. Nōd
q̄ ex h̄ q̄d n̄si māducaūtis ē. Dicit ḡa q̄ hoc sac̄m̄tu ē tāte necessit̄
q̄ p̄uicis d̄t d̄ari sic et baptis̄m̄. q̄ falsū est. q̄a i sumere hoc sac̄m̄tu r̄q̄
r̄t actual̄ deuotio et r̄uicij q̄ nō sūt i p̄uicis. Et idō v̄bū q̄ importat p̄ceptū
tñmō i telligat̄ de adultis q̄b̄ n̄c̄m ē ad salutē hoc sac̄m̄tu accipe salte i
voto suo p̄nt h̄re i re. Itē gl̄o eus̄ de l̄ya i ad cor̄ xi. Et sic de p̄uic̄ illo
edat̄ r̄. De tñc p̄ fructuos̄ h̄ sac̄m̄ sume. ff̄it at̄ h̄c medio de dup̄ spe
Nā imp̄mitua ecclia sic dabat̄ fidelibz. s̄ p̄t̄ p̄culū effusiois sanḡis d̄t̄
tñ sub t̄rta spe p̄tis. Dādos at̄ celebr̄s s̄b utq; nō tñ p̄t̄ h̄c p̄t̄
Exceptū de t̄na p̄te sume b̄n̄ thome q̄ xj. an̄o xij. & v̄l̄n̄o v̄bi sic h̄etur.
i for̄. Ad x̄ sic p̄redit̄. v̄i q̄ nō liceat sume cor̄ xpi s̄y s̄agne. D̄m̄ gelasig
p̄p̄a ē h̄c de cōse. de m̄d̄. l̄opini q̄ q̄dē sup̄t̄a cōm̄ cor̄p̄is sac̄ sup̄t̄a a
talit̄ sac̄m̄tis cor̄p̄is abstinet q̄ p̄culū dubio q̄nq; n̄s̄is q̄ sup̄t̄a d̄ot̄
ast̄igi. Aut itē sac̄m̄ta p̄cipiat̄ ab itēḡs ab̄st̄igat̄. Nō ḡ licet xpi cor̄p̄is
sume sine ei sanḡne. p̄t̄ ad p̄f̄oem̄ h̄uī sac̄m̄ti ḡr̄it māduca & potat̄io
sanḡis ut sup̄ h̄t̄ū est. Si ḡ sumat̄ cor̄p̄ sine sanḡne ēit sac̄m̄ imp̄f̄m̄
q̄ ad sac̄legū p̄t̄ne videt̄. v̄nde ibidē gelasig subdit. C̄a d̄is̄io v̄m̄ c̄uī d̄e q̄
m̄ist̄y sine grad̄i sac̄legio nō p̄t̄ p̄uic̄. p̄t̄ h̄ sac̄m̄ celebr̄ i m̄c̄r̄ia d̄m̄e
passiois vt sup̄ d̄t̄ & sūt p̄t̄e salute. s̄ passio ē exp̄mit̄ m̄ḡ i s̄agne q̄m̄
enā i cor̄p̄e. S̄agne ē p̄ salute aīe off̄t̄ ut sup̄ h̄t̄ū ē. p̄on̄ ḡ c̄t̄ cōs̄
uadū a sup̄t̄a cor̄p̄is. q̄m̄ a sup̄t̄a sanḡis. Nō ḡ accedet̄ ad hoc sac̄m̄tu
debet sume cor̄p̄ sine s̄agne. s̄ c̄t̄ ē m̄lt̄q; v̄s̄ q̄b̄ p̄lō cōt̄c̄t̄ d̄at̄
cor̄p̄ xpi sumendū. nō autē sanḡ. C̄ns̄io. d̄icendū q̄ c̄t̄a usū h̄ sac̄m̄ti
duo p̄nt q̄ d̄ari. v̄nū exp̄t̄o i s̄t̄ sac̄m̄ti. Aliud exp̄t̄e sumendū. Exp̄t̄e

ipius sacramento conuenit quod utrumque sumatur. scilicet corpus et sanguis quia in
 utroque consistit perfectio sacramenti. Et ideo quia ad sacerdotem pertinet hoc sacramentum
 consecrare et perficere nullo modo debet corpus Christi sumi sine sanguine. Ex parte
 autem sumentium requiritur summa reuerentia et cautela ne aliquid accidat quod vigeat
 in iuramentum tanti mysterij. quod precipue posset accidere in sanguinis suppositione.
 Quod si incaute sumatur de facili posset effudi. Et quia cretore multitudinem
 populi Christi in qua gerunt senes et iuvenes quorum quidam non sunt ratione distincti
 ut cautelam debitam circa usum huius sacramenti adhibeant. Ideo prouide salubriter
 ecclesie obseruat ut populo sanguis non detur. sed solum a sacerdote sumatur. Ad primum
 ergo dicendum. quod gelasius loquitur quantum ad sacerdotes. quod si uideretur quod
 sacramentum. Ita etiam toti conuerti debent. ut enim legitur in conualio balerno
 Quale est ubi Christus ipse sacrificans esse dinoscitur. Ad secundum dicendum. Quod
 perfectio sacramenti non est in usu fidelium. sed magis in consecratione materie. Et ideo
 nihil derogat perfectioni huius sacramenti si populus sumat corpus sine
 sanguine dummodo sacerdos consecrans sumat utrumque. Ad tertium dicendum.
 Quod in presentia domine passionis agit in ipsa consecratione hoc sacramentum
 in qua non debet corpus Christi sine sanguine consecrari. Potest autem applicari
 etiam corpus sine sanguine sumi. Nec exinde aliquid sequitur detrimentum
 quia sacerdos in persona omnium sanguinem offert et sumit et ipse totus Christus
 continetur. ut super dictum est.

Explant Tractatus Eximij et egregij magistri Johis Janssonis sac-
 theologie professoris Alme et Inclite vniuersitatis studij pisen-
 cancellarij. editus in magno Conuilio Constanciensi per expugnationem
 hereticorum in Bohemia. Scriptus octaua Aprilis anno 1540. huius per
 fratrem Albertum monachum monasterij Valli Sancti petri in Heisterbach

[Faint, illegible handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper half of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the lower half of the page.]

[Marginal notes in a medieval script, likely Latin, written in the right margin.]